

12.50

1925

ЛОЗАРСКИ ПРЪГЛЕВЪ

населити

Год. IV. Кн. I.

ПЛЪВЕНЪ.

СЪОБЩЕНИЕ
1925

ОСИСАНИЕ

на
Често на българскитъ
лозари.

REVUE DE VITICULTURE

Revue mensuelle de la Société des vificulteurs
de Bulgarie paraissant à Pleven (Bulgarie).

ПЛЪВЕНЪ

Кооперативна печатница „Изгрѣвъ“
1919.

СЪТРУДНИЦИ.

1. Кр. Тополски. — Началникъ на Лоз. Опитна Станция въ гр. Плѣвень.
2. Бѣлчо Ив. Бѣлчевъ. — Агрономъ-лозаръ въ Ст. Загора.
3. Д. Бъчваровъ — Помощникъ началникъ въ Минстерството на Земледѣлието — София.
4. Д. Г. Овчаровъ. — Инспекторъ при застрахователния отдѣлъ при Ц. К. Банка — София.
5. Ил. И Хранковъ. — Директоръ на Царскитѣ лозя и винар. въ Евксиноградъ.
6. Н. Недѣлчевъ. — Ржководитель при Лозарската Оп. Станция — Плѣвень.
7. С. Грековъ. — Агрономъ-лозаръ при Св. Синодъ—София.
8. Цв. Пеневъ. — Управитель на лоз. раз-къ въ гр. Ломъ.
9. Ив. Бързаковъ. — Районенъ ин-ръ — Пловдивъ.
10. Ив. Добревъ. — Учителъ при Лоз. У-ще — Плѣвень.
11. М. Иванчевъ. — Агрономъ-лозаръ при земледѣлската катедра — София.
12. В. П. Мариновъ. — Агрономъ — Ловечъ.
13. Н. Чукуровъ. — Директоръ на Лозар. У-ще—Плѣвень.
14. П. Сираковъ. — Бившъ Н-къ на Лоз. Оп. Станция въ гр. Плѣвень, сега лозаръ-винаръ на частна работа въ Пловдивъ.
15. Я. Бостанджиевъ. — Директоръ на Земл. У-ще—Кнежа.
16. Ив. Разсукановъ — Учителъ въ Земледѣлското Училище — Пазарджикъ.
17. Н. Пушкарровъ. — Директоръ на Земледѣлската Опитна Станция — София.
18. С. Стойковъ. — Химикъ при Лозарската Опитна Станция — Плѣвень.
19. Г. Маноловъ. — Агрономъ — Станимака.
20. П. Саржилиевъ. — Учителъ въ Земледѣлското Училище — Русе и др.

Редакторъ: Г. К. Червенковъ.

Изданието е гарантирано

Лозарски Прѣгледъ

Списание на Дружеството на Българскитѣ лозари.

Излиза всѣки мѣсець освѣнъ, ноември и декември.

Годишенъ абонаментъ за България 12 лв., за странство 20 лв.

Обявления и реклами се приематъ по споразумѣние. Ръкописи не се връщатъ. Всичко, което се отнася до списанието, се изпраща до редакцията на сп. „Лозарски Прѣгледъ“ — Плѣвень.

П. Г-не,

Пращаме Ви настоящата кн. I отъ IV-та год. — 1919 г. на сп. „Лозарски Прѣгледъ“ съ молба, слѣдъ като я прѣгледате и прочетете „Данѣкъ върху печалбитѣ отъ войната и лозаря“ ако не желаете да го получавате, веднага да ни я върнете въ редакцията.

Кн. II-ра ще излѣзе на 1 юли и ще бъде пратена само на платилитѣ до тогава.

Плѣвненскитѣ абонати могатъ да раз-абониратъ и внесатъ абонамента въ книжарницата на Асѣнъ Христовъ — Плѣвень. Вѣстникарска агенция.

Апелираме къмъ Васъ да се не скъснитѣ за 12 лв. за 10 такива книжки, а задръжете книжката, като веднага ни изпратите сумата 12 лева по пощата.

Съ поздравъ: РЕДАКЦИЯТА.

Къмъ читателитѣ.

Списанието „Лозарски Прѣгледъ“, което бѣше спрѣло врѣменно по причина на общоевропейската война, започва на ново да излиза. То стѣпва вече въ своята четвърта годишнина. Въ продължение на първитѣ три години отъ своето съществуване, „Лозарски Прѣгледъ“ бѣше успѣлъ така добрѣ да се нагоди къмъ нуждитѣ на интелигентния лозарь у насъ, щото бѣше станалъ една настолна книга, една необходимостъ за него. Сега, слѣдъ свършека на войната, когато животътъ постепенно влиза въ своя нормаленъ пѣтъ, почувства се празнотата отъ списанието, защото списанието дѣйствително за-

СЪТРУДНИЦИ.

1. Кр. Тополски. — Началникъ на Лоз. Опитна Станция въ гр. Плѣвень.
2. Бѣлчо Ив. Бѣлчевъ. — Агрономъ-лозаръ въ Ст. Загора.
3. Д. Бѣчваровъ — Помощникъ началникъ въ Минстерството на Земледѣлието — София.
4. Д. Г. Овчаровъ. — Инспекторъ при застрахователния

Лозари и Винари,

Запишете се всички абонати на единственото у насъ сп. „Лозарски Обгледъ“ списвано отъ най-добритъ ни специалисти лозари. Отъ него ще научите своя занаятъ и чрезъ него ще защитите своите справедливи интереси.

При все, че печатене и пр. на насъ струва 20 лв. едно течение, нѣмъ го прѣдлагаме за 12 лева годишенъ абонаментъ 10 такива книжки, които загубата ще балансираме съ събранитъ вече помощи и отъ тия които ще се събератъ.

Също запишете се за членове на Д-вото на Българскитъ лозари, което дружеството има за главна цѣль да основе Общъ Лозарски Сюзъ на чисто икономическа почва и съ икономически задачи.

Всеки лозаръ и винаръ може да бжде членъ, като внесе годишния членски вносъ 12 лева на касиера М. САВОВЪ — ЛОВЕЧЪ или РЕДАКЦИЯТА — ПЛѢВЕНЪ.

18. С. Стойковъ. — Хитникъ при Лозарската Опитна Станция — Плѣвень.

19. Г. Маноловъ. — Агрономъ — Станимака.

20. П. Саржилиевъ. — Учитель въ Земледѣлското Училище — Русе и др.

Редакторъ: Г. К. Червенковъ.

Изданиято е гарантирано

Лозарски Прѣгледъ

Списание на Дружеството на Българскитѣ лозари.

Излиза всѣки мѣсець освѣтъ ноември и декември,

Годишенъ абонаментъ за България 12 лв., за странство 20 лв.

Обявления и реклами се приематъ по споразумѣние. Ръкописи не се връщатъ. Всичко, което се отнася до списанието, се изпраща до редакцията на сп. „Лозарски Прѣгледъ“ — Плѣвень.

Съдържание.

1. Къмъ читателитѣ.
2. Лозари, да подновимъ и засилимъ борбата!
3. Резолюция на годишното събрание на Дружеството на Българскитѣ лозари.
4. Пероноспората и борбата противъ нея. — *Н. Недѣлчевъ.*
5. Оидиума и борбата противъ него. — *И. И. Хранковъ.*
6. Данъкъ върху печалбитѣ на лозаритѣ прѣзъ войната.
7. Кършенето на лозята. *Ив. Добревъ.*
8. Състоянието на лозята, маточниците и укоренилищата. Бюлетинъ за пазарнитѣ цѣни на лозарскитѣ продукти и материали.
9. Хроника и книжнина.

Къмъ читателитѣ.

Списанието „Лозарски Прѣгледъ“, което бѣше спрѣло врѣменно по причина на общоевропейската война, започва на ново да излиза. То стѣпва вече въ своята четвърта годишнина. Въ продължение на първитѣ три години отъ своето съществуване, „Лозарски Прѣгледъ“ бѣше успѣлъ така добръ да се нагоди къмъ нуждитѣ на интеллигентния лозарь у насъ, щото бѣше станалъ една настолна книга, една необходимостъ за него. Сега, слѣдъ свършека на войната, когато животътъ постепенно влиза въ своя нормаленъ пжтъ, почувства се празнотата отъ списанието, защото списанието дѣйствително за-

пѳлваше една празднота. Съврѳменното лозарство изисква познания, общи усилия, които могат да се постигнат само тогава, когато между отдѳлнитѳ лозари, лозарскитѳ дружества и лозарски кооперации съществува тѳсна връзка. Необходимитѳ знания по лозарството и винарството, прогреситѳ, които тѳзи два отрасли правятъ въ странство и у насъ, ще станатъ достояние на лозаритѳ чрѳвъ страницитѳ на списанието.

Всички наши стари сътрудници, а имено най-виднитѳ агрономи-специалисти у насъ, сж наново ангажирани въ списването на списанието. Лозарѳт ще научи всичко, каквото го интересува, всичко, което не му е извѳстно; списанието ще дава специални статии по лозарство, винарство и пепиниерство, ще съобщава за всички новооткрития по тѳзи два клона, ще работи за сдружението на лозаритѳ, та съ общи усилия да могатъ да се постигнатъ резултати, които по отдѳлно лозарѳт не е въ състояние никога да постигне.

Като органъ на лозаритѳ, въ програмата му прѳди всичко лежи принципѳт да бди надъ тѳхнитѳ интереси и да направлява лозарството въ правия пѳт. Редакцията е осигурила по-вече отъ 100 кореспонденти изъ различнитѳ краища на България, които чрѳвъ списанието ще държатъ лозаритѳ въ течение на всичко, което става изъ лозарския животъ, състоянието на лозята, производството и пр.

Редакцията е твърдо увѳрена, че всички лозари, които ясно схващатъ ползата отъ едно такова списание, ще се абониратъ за списанието, ще съдѳйствуватъ за разпространението му, като съ това ни дадатъ материалната си подкрѳпа, безъ която издържането на едно списание въ тѳзи врѳмена на скѳпа хартия и скѳпъ печатъ е немислимо.

Абонаментѳт на списанието е сравнително нисъкъ — 12 лева, срѳщу които лозарѳт ще получи цѳла годишнина, тѳй като ще излѳзатъ номерата и за миналитѳ мѳсеци.

Прочее, всички да се притечемъ въ помощъ, за да може списанието „Лозарски Прѳгледъ“ да се постави на подобаваща висота.

Отъ Редакцията.

Лозари!

Разпространявайте сп. „Лозарски Прѳгледъ“, единствения ви защитникъ и запишете се всички за членове на Дружеството на Българскитѳ Лозари.

Всѳки лозаръ или винаръ може да стане членъ на Д-вото, слѳдъ като издѳлжи годишния чл. вносъ 12 лв на касиера М. Савовъ—Ловечъ или редакцията.

Да подновимъ и засилимъ борбата, лозари!

Слѣдъ толкозъ продължителна криза въ новото лозарство, прѣвъ послѣднитѣ двѣ години 917 и 918 год. се получи добра реколта отъ лозята и добра цѣна за гроздето и виното и най-сѣтне се възнагради труда на лозаря.

Това сравнително добро положение на лозаря е врѣменно, кризата хлопа на вратитѣ ни, ще настѣпи още тая есенъ въ по-остра форма и съ по-голѣми и лоши послѣдици за лозаря.

Въ войната, главно 917 и 918 год., цѣната на виното бѣше добра, не само защото въобще всичко бѣше скъпо, а главно защото нѣмаше изобилна и ефтина захаръ и спиртъ за приготвление на изкуствени вина и нѣмаше вносъ на французки и италиански вина, вина които винаги съ своята нелоялна конкуренция сж понижавали цѣната на нашето натурално вино подъ производната му цѣна.

Тая есенъ и слѣдующитѣ години нашия пазаръ наново и въ по-голѣмъ размѣръ ще бѣде наводненъ съ такива вина и лозаря наново ще изпадне въ мизерия, защото той сега прѣска много пари при тия високи надници и скъпи материали за обработване на лозята си, а гроздето и виното му вслѣдствие конкуренцията на изкуственитѣ и вѣншнитѣ вина ще бѣде толкозъ ниска, че не ще може да прибере само разхода, камоли да изкара нѣщо за прѣхраната си.

Слѣдъ тия голѣми катастрофи на страната и настѣпилото лошо финансово положение, на българина се налага да напрѣгне всички свои сили за да увеличи производствата си до максимумъ, за да може да посрѣщне задълженията и да остане нѣщо за живота му.

Това въ индустрия и др. неще може, а само въ областта на земледѣлието и неговитѣ клонове, какъвто е лозарството. Лозарството е било у насъ и ще бѣде народенъ поминъкъ, който носи облага не само на лозаря, а и на работника и държавната хазна. Вино се е пило отъ като свѣтъ свѣтува и ще се пие до края на тоя свѣтъ, както на всѣкъждѣ, така и у насъ и е станало една належаща нужда, която трѣбва да се задоволява. А цѣлътa на всѣка разумна стопанска политика е една страна да задоволява нуждитѣ на населението си прѣди всичко съ развиванието на свои производства, а въ краенъ случай да прибѣгва до вносъ отъ вѣнъ. У насъ почвенитѣ и климатически условия сж отлични за лозята и можемъ да удовлетворяваме не само нашитѣ нужди за вино, а при малко по-голѣми усилия отъ страна на лозаря и държавата за повдигане и модернизиране на новото лозарство и винарство, можемъ да имаме добро вино и за износъ,

Щомъ това е така, трѣбва часъ по-скоро да се взематъ всички мѣрки за засилване и стабилизиране на това лозарство и винарство. Три сж главнитѣ фактори въ новото лозарство, а именно: самия лозарь, държавата и специалиста. До като тия три фактора не се организиратъ, сблизатъ и разбератъ за да работятъ по възприетъ отъ тѣхъ планъ, успѣхъ въ новото лозарство нѣма да има. За досегашното лутане и неуспѣхъ сж виновни и тритѣ фактори, но най-голѣмия виновникъ безспорно е самия лозарь, защото не е проявилъ нуждния интересъ и съзнание, контролъ върху прѣвитѣ два и главно не е повелъ организирана борба противъ всичко, което спѣва правилния развой на поминъка му.

Държавата, това сме ние, нейнитѣ граждани и както си я редимъ, такава ще е, каквото сме могли да искаме, това ни е дала. Специалиста, това е учения лозарь-чиновникъ служител на лозаря и държавата и каквито условия и подкрѣпа му създадемъ да работи, такива ще сж резултатитѣ отъ тая работа. Остава значи всичко да се пожелае и поиска отъ самия лозарь, най-заинтересувания отъ успѣха на лозарството, за да се отива къмъ добъръ край.

Скоро ще настѣпи тежко положение за лозаря. Фалшификацията и вноса на вина ще почнатъ наново и по-силно да ни задушватъ. Заинтересовани лица посѣгатъ и се готвятъ да измѣнятъ закона за лозарството и овоцарството споредъ тѣхнитѣ лични интереси. Завидиха ни всички, че най-сѣтне и ний прѣзъ 917 и 18 г. сме взели що годѣ по-голѣмъ доходъ, доходъ който едва покрива до тогавашнитѣ ни загуби. Виждате, само отъ лозаря тая година се взема и навѣрно ще продължаватъ да взематъ най-голѣми и нѣколко данѣци отъ една реколта и за една година, а именно: данѣкъ върху лозята, акцизъ на виното и пращинитѣ и най-сѣтне като похлупакъ на всичко, данѣкъ върху печалбитѣ отъ войната. Така разединени единъ по единъ, безъ положителни познания по отглежданието на лозата, прѣнебрѣгнати отъ държава и законодатели, прѣтрупани съ голѣми разходи и данѣци, застрашени отъ природни стихии, на насъ, лозаритѣ, ни прѣдстои разорение и мизерия.

Бива ли при това наше лошо положение да стоимъ съ скръстени рѣцѣ и да чакаме само милость или смъртъ?

Не! Ние трѣбва часъ по-скоро да напуснемъ бездѣйствието и индиферентността и всички, сдружени въ едно, да поведемъ рѣшителна и реална борба противъ всичко, което спѣва правилния развой на лозарството и винарството — нашия поминѣкъ и животъ, отъ дѣто и да иде то.

Но тая борба може да се води успѣшно и съ резултати, само когато всички лозари отъ страната се сдружимъ въ едно, като си групираме усилията и я подкрѣпимъ всички материално и морално.

Всички производства и съсловия у насъ сж сдружени и чрѣзъ тия сдружения защитяватъ своитѣ интереси.

Само ний лозаритѣ въпрѣки, че сме много, стоимъ не-сдружени. Сдружението е подобрило, подигнало и спасило всички производства, то ще спаси и насъ. Имаме лозарски дружества, но тѣ сж толкозъ малко, и слаби, особенно материално, че оказватъ много слабо влияние и борбата имъ се е изразявала въ резолюции и молби, които почти сж оставали гласъ въ пустиня. Всѣки отъ насъ е членъ на нѣкоя политическа партия, но нашитѣ партии се занимаватъ съ голѣми политики, безъ да държатъ на една опрѣдѣлена лозарска политика — която като всѣка стопанска политика е основа на всички други висши вжтрѣшни и вѣншни политики. И тамъ нашия гласъ и нуждитѣ ни сж оставени на заденъ планъ, а чрѣзъ своитѣ организации можемъ да принудимъ щабоветѣ на партиитѣ си да погледнатъ по-сериозно на нашия поминѣкъ.

Прѣстѣпно е това нехайство на лозаря спрѣмо своя поминѣкъ и интересъ. Стига лутане, дрѣмене, пѣшкане поединчно, нека всѣки се изправи здраво на краката си и трѣгне рѣшително по опрѣдѣления му правъ пѣтъ, макаръ и много трѣнливъ, но единственъ за негсвото спасение, а именно сдружената борба.

Сигналътъ е даденъ и борбата е почната отъ Дружеството на Българскитѣ лозари, на васъ остава да го чуете, разберете и трѣгнете кждѣто ви зове.

Това дружество е съставено отъ лозари изъ всички лозарски крайща на България. Поставило си е за цѣль да дѣйствува за организирането на лозаритѣ въ всѣко село и градъ въ мѣстни дружества, които впоследствие да се съединятъ и образуватъ Общъ Български Лозарски Съюзъ, на чисто икономическа почва и съ чисто икономически задачи. То на 31 май въ годишното си събрание въ София рѣши да продѣлжи издаването на сп. „Лозарски Прѣгледъ“ и да свика лозарски съборъ въ края на м. септември т. г. въ София. Тогава тамъ делегатитѣ на лозарскитѣ дружества ще се разбератъ и основатъ лозарския съюзъ. Слѣдъ основаването на съюза и прѣдаване списанието му нему, Д-вото на Българскитѣ лозари ще прѣстане да сществува. Значи взема инициативата за организиране събора, пропагандиране на идеята за сдружаване на лозаря и образуване на лозарски съюзъ.

Дългъ се налага на всѣки лозаръ да стане членъ на дружеството, да дѣйствува за образуване на мѣстно лозарско д-во въ селото или града си, да се запише самъ и запише всички грамотни лозари за списание „Лозарски Прѣгледъ“ за да бжде инициативата подкрѣпена материално и морално, борбата силна и да се реализира идеята за лозарския

съюзъ. Тамъ въ събора всѣки ще си изложи мнѣнието за цѣлитѣ, които трѣбва да си постави съюза, ще посочи срѣдствата за постиганиято имъ, за да носи благо общо на Българското лозарство.

Стига поединично оплакване, стига това равнодушие и търпѣние спрѣмо посѳгателството на нашия поминѣкъ, да се не бавимъ повече, идеята е благородна, цѣльта опрѣдѣлена и ползата несъмнѣна. Българския лозарски съюзъ ще бѣде единствения нашъ мощенъ стражъ и пѣтеводителъ. Ний чрѣзъ него ще можемъ да се боримъ на реална почва. Нѣма да искаме невъзможното и да поставяме своитѣ интереси надъ всички въ държавата, а ще искаме справедливото, възможното и успѣха на българското лозарство, поминѣкъ на маса граждани и селяни.

Чрѣзъ Съюза лозаря ще изказва своитѣ болки и нужди, ще иска и налага справедливото имъ удовлетворение, нѣма да допуска посѳгателство откъдѣто и да иде то, ще създаде условия добри за работа на специалиста, отъ когото ще търси положителна поука. Съюза ще се яви единъ съвѣтникъ и контролоръ на законодателната и изпълнителната власть при създаване на закони и приложението имъ.

Трѣбва да се изостави това прѣнебрѣжение отъ властта при създаване на закони и данѣци за лозаритѣ да не биватъ прѣдварително изслушвани и взематъ подъ внимание податнитѣ имъ сили. Прѣзъ войната други производства спечелиха много повече, но понеже тѣ сж организирани било въ сдружения, било като акционерни дружества и банки успѣваха да отхвърлятъ всѣкакъвъ товаръ, който държавата не само мислѣше, ами трѣбваше да имъ наложи. Отъ успѣха на лозарството ще има полза не само лозаря, жазната, а и самитѣ консоматори, защото ще пиятъ добри и натурални вина.

Прочее, лозари, нека подновимъ и засилимъ борбата, дайте материалната и моралната си подкрѣпа на инициативата и идеята. Ний апелираме къмъ васъ да се сдружите часъ по-скоро, гответе се до като е рано, за да не бждемъ изненадани съ нови стѣснителни закони и тежки данѣци, което ще ви направи живота невъзможенъ и борбата безпрѣдметна и безсилна.

Така, организирани въ всѣко село или градъ и общо въ лозарски съюзъ, ще поведемъ борба въоржжени съ материалната подкрѣпа на всички български лозари противъ всичко спѣваще нашия поминѣкъ и бждете увѣрени, че винаги ще побѣждаваме, защото ще се сме силни и прави.

Р е з о л ю ц и я .

Дружеството на българскитѣ лозари, свикано на годишно събрание въ София днесъ на 31 май 1919 г., послѣдователно на своята цѣль да работи за повдигането и закрѣпването на лозарството въ страната, като има прѣдъ видъ:

че за подобрението на българското лозарство, което е единъ важенъ отрасълъ на народното стопанство е направено много малко, а има всички условия да се направи много повече, стига да се прояви по-голѣмъ интересъ отъ държавата и отъ самитѣ лозари, при което ползата ще бѣде несравнена, както за самата държава, а така сжщо и за българския лозаръ,

р ѣ ш и ;

1. По въпроса за свободното засаждане на директнитѣ сортове — възприема и подкрѣпя напълно рѣшението на специалиститѣ лозари, свикани на конференция отъ Министерството на Земледѣлието на 26, 27, 28 и 29 априлъ т. г., а именно:

П р о т о к о л ъ .

Свиканата при Министерството на Земледѣлието и Държавнитѣ имоти конференция отъ специалисти - лозари и агрономи, за да се произнесе: трѣбва ли да се позволи свободното садене на директнитѣ сортове лози у насъ, въ засѣданията си на 26, 27, 28 и 29 априлъ 1919 година, слѣдъ като изслуша изложенитѣ отъ г-нъ Иванчевъ свѣдения за добититѣ резултати отъ опититѣ, правени повече отъ 15 години съ около 400 сорта стари и нови хибриди-директни сортове лози отъ колекцията на опитната лозарска станция въ Монпелие, ржководени отъ професоръ Равазъ и неговия помощникъ Вержъ, и заключенията на оцѣнителната комисия при ежегоднитѣ конкурсни изложби на вина отъ директни сортове въ гр. Тулуза за годинитѣ 1912, 1913 и 1914, както и докладитѣ на управителитѣ на държавнитѣ лозови разсадници за добититѣ у насъ резултати отъ внесениѣ до сега въ страната директни сортове лози, н а м ѣ р и :

а) че, въпрѣки грамаднитѣ усилия на хибридьоритѣ въ Европа, и до днесъ не сж получени хибриди, които да могатъ сполучливо да замѣнятъ европейската лоза било по отношението на продукта, било по отношение на противоустойчивостта на филоксерата и гжбнитѣ болести;

б) че разпространяването и въвеждането на директнитѣ сортове лози въ България ще спжне правилния ходъ на възобновяването на лозята, слѣдванъ въ напрѣдналитѣ лозарски страни и възприетъ напълно у насъ и че вината отъ ка-

занитѳ сортове, поради силния си цвѳтъ и голѳмата гжстота, ще дадатъ възможность на разнитѳ спекуланти да приготоз- ливатъ неестествени вина и обезцѳнятъ продукта на тѳй цѳн- нитѳ бѳлгарски сортове;

в) че голѳмия шумѳ, вдигнатъ около тия директни сор- тове, не иде отъ истински доброжелатели за повдигане на нашето лозарство, а — отъ спекуланти, които за себе си правятъ лозя съ облагородени лози, а за спекула държатъ лозя съ директни сортове, пржчкитѳ отъ които, смѳсени съ всевъзможни сортове, включая рѳзници отъ диви американ- ски, даже и нашенски лози, продаватъ на неимовѳрно високи цѳни на новоначинающитѳ лозари прѳдимно отъ Южна и Юго-западна Бѳлгария. Такѳвъ е факта съ К. Ковачевъ отъ Видинѳ, най-ревностния разпространителъ на директнитѳ сор- тове, който заяви прѳдъ конференцията, че има 27 декари лозя, отъ които 20 декара съ присадени лози и 7 декара съ сорта Отело и че прѳдставената проба вино е добита отъ сжщия сортъ. Конференцията констатира, че това вино може да бжде отъ всѳкакѳвъ другъ сортъ, но не и отъ Отело. На това възражение той отговори, че самъ не знае отъ какѳвъ сортъ е лозето му и че нѳмалъ намѳрение да прави повече свои лозя отъ директни сортове, а само да продава пржчки отъ тѳхъ, като сжщото врѳме не прѳстава да увеличава ло- зята си съ присадени лози.

г) че голѳмото търсене на пржчкитѳ отъ директнитѳ сортове се дължи главно на голѳмия стремежъ за засаждане на лозя, подтикнатъ отъ неимовѳрно високата цѳна на ви- ното, отъ една страна и недостига на лозовия материалъ, отъ друга;

д) че недоимѳка на материала се яви вслѳдствие ненор- малното врѳме, което е единъ прѳходенъ периодъ и конфе- ренцията се надѳва, че производството на материала може да се засили наскоро до степенъ, която да задоволи напѳлно нуждитѳ на лозаритѳ.

Прѳдъ видъ на горѳизложеното, конференцията изказа мнѳние:

1. Разпространението и въвеждането у насъ на директ- нитѳ сортове да не се позволява, като се взематъ мѳрки за прилагане на закона за лозарството и овощарството.

2. Да се засили производството на облагороденъ и дивѳ материалъ:

а) чрѳвъ отпускане достатѳчно срѳдства за издрѳжката на държавнитѳ разсадници;

б) чрѳвъ насърчение частнитѳ лозари, като се увеличи премията! на маточницитѳ, дадена въ началото на посажда- нето имъ и се премира облагородения лозовъ материалъ.

3. Да се засили пропагандата противъ директнитѣ сортове чрѣвъ изложби, курсове, сказки, бесѣди, плакади и пр.

4. Да се назначи комисия отъ специалисти, чиновници, лозари, която да анкетира засаденитѣ съ директни сортове лозя въ Видинско и резултата да изнесе въ единъ конгресъ, устроенъ прѣвъ м. септември н. г.

5. Всички посадени до тая година лозя съ директни сортове да се обложатъ съ тежки данъци.

Членове на конференцията:

Глав. Инспек. по лозарството и др. отрасли: *П. Чепитевъ*.
Помощникъ на Началника на отд. земледѣлие: *Д. Бъчваровъ*.

Дирек. на лозар. опитна станция въ Плѣвенъ: *К. Тополски*.

Управ. на Врачан. държав. лозовъ разсадникъ: *Д. Фотевъ*.

Управ. на Ломския дър. лозовъ разсадникъ: *Цв. Пеневъ*.

Управ. на Ямболския дър. лозовъ разсадникъ: *Ст. Славовъ*.

Управ. на Кюстендилския дър. лозовъ разсад.: *Ст. Стаменовъ*.

Дирек. на нисшето земл. учил. въ Кнежа: *Янко Бостанжиевъ*.

Дирек. на нисшето земл. у-ще въ Шуменъ: *Д. Нешевъ*.

Дирек. на нисшето земл. у-ще въ Кюстендилъ: *П. Бубовъ*.

Дирек. на подвиж. земл. катедра въ Пловдивъ: *Бързаковъ*.

Дирек. на подвиж. земл. катедра въ Варна: *Арnaudовъ*.

Дирек. на подвиж. земл. катедра въ Враца: *Монковъ*.

Агронома-специалистъ при Пловдивската катедра: *Кантаржиевъ*.

” ” ” Софийската катедра: *М. Иванчевъ*.

Държавенъ агрономъ въ гр. Ломъ: *Ив. Атанасовъ*.

Държавенъ агрономъ въ гр. Берковица: *А. Кузмовъ*.

Инспекторъ при Кооперативната Банка: *Д. Г. Овчаровъ*.

Агрономъ-специалистъ при Св. Синодъ: *С. Пешевъ*.

Специалистъ-лозаръ на частна практика: *П. Сираковъ*.

Специалистъ-лозаръ на частна практика: *Гани Диневъ*.

II. По въпроса за вносъ на чуждестранни вина — Дружеството констатира, че въпрѣки изричното запрѣщение съ законъ на вноса за тая година, по контрабанденъ начинъ се внасятъ вина, ракии и други спиртни питиета прѣвъ Деде-Агачъ и други пристанища. За прѣкрatyване на тая контрабанда, молимъ да се взематъ най-ефикасни мѣрки.

Ако по независящи отъ Българското Правителство причини се наложи вносъ, то молимъ да се допуснатъ само натурални вина и по възможность да се облагатъ съ по-високи мита. Дружеството схващайки, че за да бжде Правителството правдиво и силно да допуска вноса отъ странство само на натурални вина, трѣбва прѣди всѣко да забрани съ специаленъ законъ, съдържащъ строги наказания за нарушителитѣ, производството и продажбата на изкуствени и фалшифицирани вина въ България.

III. Дружеството схваща особенното лошо финансово положение на страната и необходимостта да се прѣбегне къмъ нови данъци — акцизъ на виното и др., които засѣгнаха чувствително българския лозарь, но констатира, че това облагане не е станало равномѣрно, какъвто е случая съ *голямъ акцизъ на виното и малкъ на бирата* и намира, че за въ бждаше лозаря не ще може да понеса фаворизираната конкуренция отъ бирата и въобще такъвъ голѣмъ облогъ. Поради което моли, ако не може да се прѣмахне за въ бждаше напълно акциза, то да се намали до минимумъ.

IV. Дружеството намира, че е необходимо да се изостави досегашната практика при съставянето на закони и рѣшени, засѣгащи лозарството, безъ да е чуло мнѣнието на лозари и моли за въ бждеше при такива случаи да се изискатъ и взиматъ подъ внимание тѣхнитѣ мнѣния чрезъ организацията имъ.

V. Дружеството намира, че условията на Българската Централна Кооперативна Банка по застраховката на лозята отъ градушка сж тежки и разтегливи и моли тѣ да бждатъ подбрани и да се допусне прѣдставителъ на пострадалиятъ лозари съ рѣшающъ гласъ при оцѣнка на загубитѣ.

VI. Дружеството намира, че е необходимо да се свикватъ ежегодно лозарски събори, кждѣто да се четатъ реферати отъ специалисти и практики лозари, да се устройватъ изложби на лозарски продукти, материали и прибори, да се прѣдприематъ екскурзии изъ лозарски центрове въ България и странство, подкрѣпвани за тая цѣль отъ държавата.

Дружеството рѣши да свика прѣвъ м. септември н. г. лозарски съборъ въ София за допитване по редъ въпроси засѣгащи лозарството и учрѣдяване на бждещия Български Лозарски Съюзъ, почиващъ на чисто икономическа почва и моли министерството на Земледѣлието да уреди за тогава изложба въ София съ премии отъ държавата на лози, грозде на нашенски и директни сортове, вина и ракии, лозарски и винарски материали и прибори.

Събранието натоварва лозаритѣ: Г. г. А. Серафимовъ, Георги Червенковъ, Дончо Попкрѣстевъ, Хр. Тишковъ и Д. Лумбаровъ да поднесатъ настоящата резолюция на г. г. Министра Прѣдседателя, Земледѣлето и Финансиитѣ и дадатъ нужнитѣ пояснения.

Прѣдседателъ: А. Серафимовъ.

Касиеръ-дѣловодителъ: М. Савевъ.

Н. Недѳлчевъ.

Пероноспората и борбата противъ нея.

Мина врѳмето на прѳдразждацитѳ, когато всѳки си обѳсняваше явленията на природата по своему и оставаше невѳрующъ по много въпроси, вече напълно обяснени отъ науката. И сега, обаче, се намиратъ такива, които по старому си тълкуватъ заразяването на лозята отъ пероноспората. Когато, прѳзъ нѳкой горещъ лѳтень день, мине облакъ и прокапатъ тукъ тамъ едри капки, чуватъ се слѳднитѳ думи: „мана вали“. Отъ кѳдѳ иде тази мана — дали отъ облацитѳ? При едно такова първобитно обяснение на заразяването, естествено е, че борбата противъ пероноспората не може да бѳде водена разумно. Разумната борба прѳдполага пълно познаване причинитѳ и условията, при които се развива маната. Макаръ че малцина сѳ тѳзи, които още не познаватъ истинската причина на маната, но ние пакъ ще дадемъ на кратко описанието на тази болестъ и развитието ѳ, за да може всѳки лозаръ самъ да прилага срѳдствата за борба противъ нея, а не да нарамва прѳскачката щомъ види, че другитѳ прѳскатъ.

Що е маната? Маната или пероноспората е болестъ по лозата, прѳнесена отъ Америка. Тя се причинява отъ съвсѳмъ дребна гѳбичка, която съ просто око не може да се забѳлѳжи. Тя е паразитъ само на лозата и я напада прѳзъ цѳлия топълъ сезонъ.

Какъ става заразяването? Първото заразяване отъ пероноспората става къмъ края на Май или началото на Юний мѳсець, споредъ това дали е по-топла или по студена годината. Заразата се крие въ изгнилитѳ листа отъ прѳдната година, които се намиратъ на повърхността на земята. Тѳзи листа, много отъ които сѳ били заразени отъ маната, криятъ въ себе си яйцата на тази болестъ. Напролѳтъ, щомъ условията станатъ благоприятни, а условията сѳ — влага и топлина, яйцата започватъ да кълнятъ и отъ тѳхъ излизатъ съвсѳмъ дребни спори, наречени *зооспори*, които щомъ попаднатъ на листа, при благоприятни условия го заразяватъ. Отъ заразяването на листа до появяването на признацитѳ, които да могатъ съ просто око да се забѳлѳзватъ, минаватъ нѳколко дена. Листътъ изглежда здравъ, а въ сѳщностъ болестта работи въ неговата вѳтрѳшностъ. Тѳзи нѳколко дена на скрито развитие се наричатъ „инкубационенъ периодъ“, който за първото заразяване трае около десетина дена, повече или по-малко, споредъ температурата на въздуха.

Когато инкубационниятъ периодъ мине, заразеното мѳсто започва да личи; явява се едно малко желтеникаво петно,

което има видъ на маслено петно. Петното постепенно расте и достига 2—3 см. диаметръ. Ако врѣмето е влажно, забѣлзваме на долната страна на листа по заразеното мѣсто бѣлъ мѣхъ, който не е нищо друго освѣнъ размножителнитѣ органи на маната, наречени „конидии“. По всѣко петно се наброяватъ съ хиляди такива конидии, които отъ вѣтъра се разпрѣскватъ и разсѣиватъ болестъта наоколо. Второто и послѣдующитѣ заразявания ставатъ сѣ чрѣзъ сжщитѣ тѣзи конидии. Листата се заразяватъ само отъ долната страна. Причината за това се обяснява съ факта, че листътъ отгорѣ е покритъ съ ципа, която никждѣ нѣма пори, когато отдолу ципата е пробита на много мѣста — тѣзи дупчици сж дихателнитѣ устица на листа. Да прѣдположимъ, че една конидия падне на долната страна на листа. За да стане заразяването, трѣбва непрѣменно тази конидия да попадне въ капка вода и врѣмето да е топло. Тѣзи условия прѣзъ лѣтото често се осжществяватъ. Дъждовнитѣ капки попадатъ на долната страна на листа. Тамъ кждѣто има конидия, слѣдъ нѣколко часа прѣстояване въ капката вода конидията се разтваря, отъ нея излизатъ множество *зооспори*, които се движатъ изъ водата, нѣкои отъ тѣхъ попадатъ въ дихателнитѣ устица на листа и заразяването тогава е свършенъ фактъ. Зародиштѣ пуца нишки между тъканитѣ на листа, слѣдъ нѣколко дена (4—5 дена прѣзъ топлото врѣме), появява се петното и новитѣ сѣмена, чрѣзъ които болестъта наново се разнася. И ако дъждоветѣ продължаватъ, заразяванията могатъ да бждатъ многобройни.

Кои части на лозата се нападатъ отъ мана? Отъ маната се нападатъ всички органи на лозата, които иматъ дихателни устица — а такива сж всички зелени части: листа, лѣтораста и грозде. Гроздето може да бжде нападнато прѣзъ всѣко врѣме — отъ рѣсата до като почне да се прошарва.

Пероноспората е най-опасна, когато се появи по гроздетѣ и то когато тѣ не сж още прѣцвѣтели или тъкмо въ цвѣтението и завързването. Тогава тя изсушава цѣлия гроздъ. По късно, когато гроздето стане на ягорида, тогава всѣко зърно се заразява поотдѣлно.

Срѣдства за борба. Всѣкому днесъ е извѣстно, че най-сигурното срѣдство за борба противъ пероноспората е синия камъкъ, въ видъ на борделезовъ разтворъ. Синиятъ камъкъ дѣйства съ мѣдта, която съдържа въ състава си. Мѣдта дѣйствително е най-силната отрова за споритѣ на маната. Достатъчно е само слѣда отъ този мегалъ за да убие кълняемостъта на конидиитѣ. Ето защо, ако лозартъ иска напълно и сигурно да запази лозето си, той трѣбва да употребява само синъ камъкъ, приготвенъ като борделезовъ разтворъ. Макаръ че приготвлението на борделезовия разтворъ

е всеизвѣстно, мнозина го приготвяватъ небрѣжно или неумѣло, вслѣдствие на което не постигатъ добри резултати. Ето защо считаме за нужно да дадемъ тукъ начинътъ на приготвянето му.

Нѣколко часа прѣди да започне прѣскането, лозарътъ прѣтегля нужното количество синь камъкъ споредъ голѣмината на сѣдоветъ си, въ които ще приготвява борделезовия разтворъ. За първото прѣскане той взема $1\frac{1}{2}$ кгр. синь камъкъ, а за послѣдующитъ по 2 кгр. за всѣки 100 литра вода.

Синиятъ камъкъ се поставя въ една торбичка отъ зебло, привързва се торбичката въ нѣкоя тояга, която се поставя надъ бурето така, че торбичката да виси, като само половината ѝ е втопена въ водата, за да стане по бързо разтапянето. Торбичката се разклаща сегисъ-тогисъ сжщо за да се ускори разтапянето. Отдѣлно, въ нѣкой сѣдъ, тенекия или кофа, лозарътъ угася варъ. Количеството, което е потрѣбно за приготвянето на разтвора, точно не може да се опрѣдѣли, но ще се прѣсметъ приблизително 1 кгр. негасена варъ за 2 кгр. синь камъкъ, което отговаря на 100 литра борделезовъ разтворъ. За да стане добрѣ угасването, не трѣбва да се налива много вода. Слѣдъ като варътъ се угаси добрѣ, тя се разрѣдва съ малко вода, така че да се получи гъсто варово млѣко.

Когато разтворътъ отъ синь камъкъ и варевото млѣко сж готови, пристѣпя се къмъ самото приготвяние на борделезовия разтворъ.

За тази работа сж потрѣбни двама работника. Единиятъ отъ тѣхъ да бърка синия камъкъ, а другиятъ да сипва варевото млѣко. Варевото млѣко се сипва по малко на нѣколко пѣти, като се прѣкарва прѣзъ металическо сито или прѣзъ нѣкое парче зебло, за да не минаватъ нечистотии, като камъчета и пр. Въ това врѣме вториятъ работникъ бърка енергично и постоянно синкамъчния разтворъ, като слѣди за промѣната на цвѣта му.

Когато наближи момента разтворътъ да бжде готовъ, цвѣтътъ отъ бѣлѣзникаво-синь се промѣня на ясно-небесно синь. Този моментъ е много важенъ и всичкото внимание на лозаря трѣбва да бжде насочено да схване именно този моментъ. Ако въ разтворътъ не е прибавено достатъчно варъ, той остава киселъ и може да причини изгаряния по лозовитѣ части. Ако варътъ е сипана по-вече отъ колкото трѣбва, разтворътъ добива бѣлѣзникавъ цвѣтъ, става по-гъстъ и не дава толкова добри резултати. Напрѣсканото съ такъвъ разтворъ лозе отдалечъ изглежда като варосано, когато съ добрѣ приготвения разтворъ лозето трѣбва да се синѣе. Ето защо, за да бжде сигуренъ лозаря при приготвянето на борделезовия разтворъ, той трѣбва да слѣди прибавянето на варътъ

съ помощта на особени хартишки, било лакмусова, бил фенолфталеинова, които се намиратъ по дрогериитѳ. Употрѳбява се червената лакмусова книжка, която сегисъ тогисъ е втапя въ разтвора слѳдъ прибавянето на варѳта. Когато разтвора е готовъ, червената лакмусова книжка се боядиса синьо. Това показва, че прибавената варѳ е достатѳчна и че разтворѳтъ е готовъ за прѳскане. По сѳщия начинъ си служимъ и съ фенолфталеиновата книжка, само че тя отъ бѳла се боядисва на червено, щомъ разтворѳгъ е съ достатѳчно варѳ. При всѳко вземане на разтворѳ за пълнене на прѳскачкитѳ, разтворѳтъ трѳбва да се разбърква добрѳ. Разтворѳтъ, при наливанетоъ въ прѳскачкитѳ, трѳбва да се прѳцѳжди, за което си има сита и на самитѳ прѳскачки. Въ противенъ случай скоро се задрѳстватъ прѳскачкитѳ.

Какъ трѳбва да се прѳска?

Самото прѳскане се извършва така, щото течността да излиза съ голѳма сила отъ разпрѳскача, за да се разбива на ситенъ облакъ. Това се постига като се помпи здраво и като се държатъ въ исправностъ цѳцкитѳ на разпрѳскачитѳ. Прѳскачѳтъ не трѳбва да бжде много близо до лозата, която ще прѳска, а малко на страна, така че частитѳ на лозата да се покрѳятъ съ ситни капчици близо една до друга, а не да се обливатъ и да потича разтворѳ отъ тѳхъ. За да не прѳска вжтрѳшността на лозитѳ, разпрѳскача трѳбва да се вмѳква за нѳколко момента въ самата главина. Всички чепки трѳбва *обезателно* да бждатъ напрѳскани. Прѳскането е непълно, ако се оставятъ гроздове ненапрѳскани. Листитѳ, както видѳхме, се заразяватъ отъ долната страна и би трѳбвало да се стремимъ да ги напрѳскаме отдолу. Това обаче е трудно на практика, а доказано е, че добрѳ напрѳсканитѳ листа, макаръ и отгорѳ, сж достатѳчно гарантирани отъ манѳта.

Кога трѳбва да прѳскаме и колко пѳти?

Пероноспората не се цѳри, а се прѳдвардва. Отъ това слѳдва, че лозата трѳбва да бжде покрѳита съ борделезовъ разтворѳ за всѳки случай. Първото прѳскане трѳбва да се извърши тогава, когато условията — влага и топлина, а особно послѳдната, станатъ благоприятни за развитието на манѳта. За нашитѳ условия това врѳме приблизително е 20-25 май. Второто прѳскане ще послѳдва тѳкмо прѳди цѳвтенето, когато лозата расте най-буино. Третото ще съвпадне съ завързването. При това прѳскане гроздетѳ ще се напрѳскатъ най-грижливо. Послѳдующитѳ прѳскания ще слѳдватъ прѳзъ 20 дена. Въ нормална година 4 прѳскания сж достатѳчни. Ако годината е влажна, числото на прѳсканията може да се увеличи до 7 и повече. Въ продължителнитѳ дѳждовни врѳмена не трѳбва да се чака хубаво врѳме. Прѳскането трѳбва да се извършва въ кжсото безъ дѳждъ врѳме, даже и при слабъ

дъждъ. Само така може реколтата да бжде спасена въ лошитѣ години. Слѣдъ градушка лозето веднага трѣбва сжцо да се напрѣсква.

Настоящата година се показва дъждовна и има изгледи пероноспората да се развие въ голѣмъ размѣръ. Ето защо, налага се на лозаря, като познава развитието и срѣдствата за борба противъ нея, да вложи всичкитѣ си старания за да прѣдпази лозето си отъ този паразитъ.

Оидиума и борбата противъ него.

По горѣозаглавения въпросъ, прѣзъ миналитѣ години, сж изказвани разни миѣния. Въпрѣки туй и понеже разнитѣ миѣния, по дадени сюжети сж отъ голѣма полза за крайното разяснение на въпроситѣ отъ една страна, а отъ друга — понеже *личната работа и наблюдения сж най-сигурната основа* за разглеждане на даденъ въпросъ, — прѣдъ видъ на всичко туй и въ отговоръ на редакцията на сп. „Лозарски Прѣгледъ“ по долу даваме скромното си миѣние досѣжно Оидума и собственно борбата съ него.

Прѣди всичко дълга да подчертая, какво по моето разбиране, и за сега поне, въ България Оидума е най-грозната гроздова болестъ, защото е мжно прѣдворотима и лѣкуема; туй поне за Варненско мога да твърдя. Не по-малко лошо е, гдѣто тази болѣстъ напада и опустошава прѣдимно гроздето — отъ образуването до зазрѣванието му е най-опасния периодъ

Понеже, както казахъ по горѣ, тази болѣстъ, извѣстна въ тукашния край подъ името „Кюллеме“, отъ 1910 год. — отъ като съмъ тукъ, и до миналата, а особено отъ 1914 — 1918 год., направи грозни и невѣроятни опустошения, защото тукъ се явява и дѣйствува въ стихийна форма, — вслѣдствие на туй прѣзъ 1916 и 1917 год. прибѣгнахъ за борба съ нея посрѣдствомъ перманганатовъ разтворъ още повече, че прѣзъ послѣднитѣ години перманганата бѣ доста употребенъ, противъ сжщата болестъ, въ Франция; и то затуй, защото, както въ Франция мнозина и на много мѣста бѣха въ недоумѣние прѣдъ недостатъчното дѣйствие на сѣрата, тѣй и съ менъ се случи. За да се разбере по явно току що казаното, ще посоча, въ нѣколко думи, борбата ми чрѣзъ сѣрата и съ перманганата.

1. Сѣрата, като срѣдство противъ Оидиума, е била употребена отдавна — малко слѣдъ откриването на болѣстата; и до прѣди нѣколко години тя се смѣташе за *единственото* цѣрително, но *не радикално* срѣдство. Въ сжщностъ трѣбва

да се признае, че сѳрата е дѳйствувала и дѳйствува *удовлетворително* противъ въпросната грозна болестъ въ години и мѳста, гдѳто и когато се явява въ слабъ размѳръ; напротивъ за години и мѳста, като въ тукашния край, гдѳто се явява въ *пожарна* форма, дѳйствието ѳ е, макаръ твърдѳ цѳнно, недостатъчно. За потвърждение на послѳдното, ще приведа слѳднитѳ два примѳра на прѳскане въ Евксиноградскитѳ лозя:

Прѳзъ 1915 год.				Прѳзъ 1918 год.			
I	прѳскане	отъ 25 до 27	май	I	прѳскане	отъ 20—24	VI н. с.
II	”	” 10 ” 16	юни	II	”	” 28 VI—1 VII	” ”
III	”	” 19 ” 22	”	III	”	” 2 до 5	юли
IV	”	” 27 ” 30	”	IV	”	” 8 ” 11	”
V	”	” 7 ” 10	юли	V	”	” 13 ” 15	”
VI	”	” 13 ” 16	”	VI	”	” 18 ” 20	”
				VII	”	” 23 ” 27	”

Вѳпрѳки горнитѳ прѳскания, които, особено онуй прѳзъ миналата година, сж слѳдвали съ твърдѳ малкъ промежуткъ и вѳпрѳки, че сж почвани много рано — веднага при започването на цѳтването и сж продължавали до зазрѳването на гроздето; вѳпрѳки че прѳскахме съ добри сѳропрѳскачки, които разпрѳсватъ сѳрата въ видъ на най-ситна роса или мъгла; вѳпрѳки че прѳскахме съ най-ситна и най-доброкачествена сѳра, — вѳпрѳки всичко туй, дължа да заявя, че при тукашнитѳ условия поне и при грозното развитие на болестята, послѳдната неможѳхме да побѳдимъ; напротивъ и при двѳтѳ примѳрни години имахме 15 — 20 % загуба. Като констатирамъ туй, дължа сжщо да отбѳлѳжа и другото — които лозя не бѳха прѳскани или прѳскани 1 — 2 — 3 пѳти, загубата достигаше 70 — 75 %, а даже и повече; разбира се, при послѳднитѳ случаи, нужно е да се спомене какво че има хора, които сж прѳскали съ едра сѳра, която не е подходяща, други сж прѳскали несвоеврѳменно или недостатъчно и пр.)*

2. Прѳди да говоря за самото прѳскане съ разтворъ отъ калиенъ перманганатъ, намирамъ за неизлишно да спомена слѳдното обстоятелство: понеже знаехъ, че прѳскането съ перманганатовъ разтворъ прѳдставлява чувствителни мжчнотии и неудобства, като: бързо и енергично разрушаване гуменитѳ части на прѳскачкитѳ — перманганата дѳйствува разрушително по-вече или по-малкъ върху всѳка органическа материя, слѳдователно бързо и чувствително разранява рж-

*) Бордолезовъ разтворъ съ сѳренъ прахъ (в. кн. 6 и 7, III г. на „Л. Прѳгледъ“) не е далъ и не може да даде нито удовлетворителенъ ‘успѳхъ; а че това е тѳй служи и факта какво подобни и други разтвори съ полисульфида и пр., които другадѳ по-рано сж били прѳпоржчани, впоследствие сж били изоставени и се изоставятъ.

цѣтѣ на работниците и др., — прѣдѣ видѣ на всичко туй още прѣзъ 1914 година бѣхъ рѣшилъ и своеврѣменно наредахъ да ни пристигнатъ специално приготвенитѣ, разбира се отъ странство, перманганатови прахове, съ които прѣскането би било много по-лесно и удобно — подобно на онуй съ сѣрата; и дѣйствително праховетѣ ни бѣха пристигнали на врѣме, но единъ злощастенъ пожаръ, явилъ се въ парахода прѣди разтоварването имъ въ варненското пристанище, ги поврѣди и попрѣчи да лѣкуваме съ тѣхъ, за което и до днесъ съжелявамъ, още повече, че макаръ още тогава да бѣхъ направилъ постѣпки за втора пратка, ми бѣ отговорено за че било невъзможно да я изпълнятъ за сезона; а то бѣ вѣрно. А слѣдната 1915 год. и до днесъ, поради развитиѣ се събития, тоже нищо не бѣ възможно да се направи.*) Дано поне идущата година имаме щастието.

Слѣдъ горната уговорка, прѣминавамъ на въпроса. Разтвората отъ перманганатъ се приготвя по слѣдния начинъ: нужното количество перманганатъ — 125 грама на 100 литри вода, се разтваря по единъ или другъ начинъ; ние го туряме — перманганата, въ зебловъ или другъ парцалъ и го потапяме въ кацата съ водата; отъ друга страна приготвяме, въ другъ сѣдъ, вариено млѣко — подобно на онуй при бордолезовия разтворъ, и, слѣдъ разтапянето на перманганата, наливаме разтвора отъ варѣта при постоянно бъркане; приблизителното количество негасена варъ, за 100 литра вода, е 2—3 килограма; варѣта се туря главно за увеличаване прилѣпчивостѣта на общия разтворъ по гроздето, Прѣскането съ перманганатовия разтворъ се върши съ сѣжитѣ прѣскачки, съ които се прѣска противъ пероноспората; прѣскането се върши тѣй, че гроздето трѣбва, *безъ друго*, да се облива, а туй може да се постигне като прѣскалото се поставя върху и около самия гроздъ. Ето защо прѣскането може да се върши прѣзъ всѣко врѣме — ясно, облачно, тихо или вѣтровито. Дѣйствието на перманганата върху споритѣ (сѣменцата) и лищелитѣ (разклоненията) на оидиума е *сигурно* силно разрушително, но краткотрайно; не единъ пжтъ съмъ наблюдавалъ гроздове, буквално покрити съ оидиумъ, а 1—3 часа слѣдъ попрѣскването имъ, ставатъ бистри като че нищо не е имало по тѣхъ. Ако заедно съ сигурното и поразително дѣйствие на перманганата би имало и поне чувствителна продължителностъ на туй дѣйствие, то той би билъ идеално срѣдство противъ тази грозна болестъ.

Въ заключение, моето скромно мнѣние е: понеже сѣрата е съ по-слабо, но по-продължително дѣйствие, а перманга-

*) Прѣзъ 1918 година не можехъ да продължа прѣскането съ перманганатовъ разтворъ, защото перманганатъ не се намираше, а и гуми за прѣскачките ни липсваха.

36445

ОБРАЗЦОВО НАР. Ч-ЩЕ
Г. ДИМИТРОВ - Плевен
БИБЛИОТЕКА

ната съ много по-буино и рѳшително, но краткотрайно, намирамъ, че споредъ случаетѳ, може да се употрѳбява едното или другото срѳдство, а при случаи и мѳста, гдѳто и когато болестѳта би се явила въ голѳмъ размѳръ, може и двѳтѳ да се употрѳбяватъ, въ послѳднитѳ случаи едното и другото биха се допълвали. Освѳнѳ туй, за да се разчита напълно на перманганата, прѳскането съ него трѳбва да се повтаря всѳки 6—8 дни, особено когато има условия за развитието на болестѳта. Най-послѳ да не се забравя, че само прѳсния перманганатовъ разтворъ дѳйствиува напълно убийствено; подѳдумата прѳсния да се разбира най-много 2—3 часа слѳдѳ приготвянето.

Редакцията обрѳща внимание на лозаритѳ да взематъ мѳрки тази година добрѳ и на врѳме да прѳскатъ лозѳта си противъ пероноспората съ борделезовъ разтворъ а тамъ, кждѳто условията, за развитието на оидиума сж благоприятни, да ржсятъ съ сѳра. Тази година изглежда, поради честитѳ си дѳждове, благоприятна за развитието на горнитѳ болести. Нека всички да прѳскатъ само съ синѳ камѳкъ, който, макаръ на високи цѳни, но поне се намира. Само синиятъ камѳкъ може да спаси лозето!

Не трѳбва никой да се мами отѳ шумнитѳ реклами на разни специалисти, като „Кристализиранѳ синѳ камѳкъ“, „Кристалъ Азуринѳ“ и пр., които освѳнѳ че не могатъ да запазятъ лозето, но и ще го разсипатъ. Пероцида, който се рекламира въ търговията, не е още опитанѳ и не трѳбва да се рискува съ употрѳбението му. Само изпитанитѳ срѳдства, синия камѳкъ противъ маната и сѳрата (сублимирана) противъ оидиума сж ефикасни.

Данъкъ върху печалбитъ на лозаритъ прѣзь войната.

При все че отъ лозаря прѣзь войната се събраха извънредни данъци, като увеличенъ акцизъ на пращинитъ, голѣмъ новъ акцизъ на виното и данъкъ на лозята; съгласно закона за Данъка върху печалбитъ прѣзь войната и Правилника за прилаганието му, ще се събере отъ лозаря още единъ данъкъ. Завидиха всички на лозаря, защото едва послѣдната 918 год. получи добра реколта и по-голѣмъ доходъ, обаче никой незнае, че ако си направи добръ смѣтката отъ посаждането на лозето и до сега ще намѣри, че послѣдния смѣтанъ голѣмъ доходъ едва ще покрие до тогавашнитъ му загуби отъ сжщото лозе. При работене и приемане на закона и правилника съсловия, които сж организирани и взеха нуждитъ мѣрки, при все че не сж заплатили никакви извънредни данъци прѣди войната, както лозаря, едни бѣха облекчени, а други даже съвършено освободени, напр., продалитъ недвижими имоти, сгради мѣста и др. прѣзь войната на баснословни цѣни, които реализираха голѣми печалби, сж съвършено освободени отъ тоя данъкъ. — Лозаритъ нали не сж сдружени и никой не се е обадилъ и застѣпилъ за насъ, макаръ и крайно несправедливо, щемъ не щемъ, ще плащаме и тоя данъкъ. Като взехме прѣдъ видъ, че всички сж отправили очи къмъ лозаря за данъкъ и му знаятъ прихода, особено за 918 г. по декларираното вино за акцизъ, а никой не си задава въпросъ какъвъ разходъ има лозаря за четиритъ години, и главно повечето лозари не си водятъ редовни тевтери, а плаща и събира все въ единъ джобъ; мнозина не ще бждатъ въ положение да си спомнятъ всичкия дѣйствителенъ разходъ и ще попаднатъ въ затруднения, което ще се използва въ негова врѣда. Затова редакцията въ желанието си да услуги на лозаря и го избави отъ несправедливо облагане, а сжщо и властта, да си изясни дѣйствителното положение на лозаря, слѣдъ като събра свѣдѣния за срѣдния разходъ и приходъ на лозята отъ всички лозарски центрове, изработи и печати настоящата смѣтка, която да послужи за ръководство на всѣки лозаръ при подаване на декларациитъ си, а именно:

РАЗХОДА ЗА 1 ДЕКАРЪ АМЕРИКАНСКО ЛОЗЕ, КОГТО ЛОЗДА Е ПРОДАДЪ РЕКОЛТАТА НА ГРОЗДЕ.

	Наименование на разхода	Количество на надниците				1915		1916		1917		1918	
		Един. цѣна	Всичко лв.	Един. цѣна	Всичко лв.	Един. цѣна	Всичко лв.	Един. цѣна	Всичко лв.	Един. цѣна	Всичко лв.		
												1915	1916
1	Одприбане съ копане (прашъ) наредъ, двѣ надници		2	6	12	24	10	20	16	32	20	40	
2	Ръзида по 2 надници		2	12	24	6	12	15	30	40	25	50	
3	Чистене росни корени и издѣлките отъ дивачки по 1 надница		1	6	6	10	10	10	15	15	20	20	
4	Копане (прашъ) прѣвъ лѣтото 4 пѣти по 2 надници		8	7	56	10	80	15	120	20	160	20	
5	Ремонтъ на коловетъ или телѣта		11/2	6	9	10	15	16	24	20	30	30	
6	Филизене 1 пѣтъ (филизи добъръ рѣзачъ)		1	10	10	12	12	16	16	20	25	25	
7	Кършене и пензиране 2 пѣти по 1 надница		2	6	12	8	16	10	20	15	30	30	
8	Лико (рафия) и работници за 3 връзваната			20	20	35	45	45	60	60	60	60	
9	Първо прѣскане: синия камъкъ, водата и работници			20	20	30	30	40	45	45	55	55	
10	Второ, трето и четвърто прѣскане, а нѣкъждъ се прѣскаатъ до 8 пѣти и съ сѣра противъ оидиума (пепель)			75	75	150	150	210	210	270	270	270	
11	Плазачъ общински по 1 левъ и частенъ за Августъ и Септември, а нѣкога и прѣвъ зимата сръдно			10	10	10	10	15	15	20	20	20	
12	Берида: 1 поставъ и по 5 берачи съ храна			40	40	60	60	90	90	120	120	120	
13	Изрѣзване прѣвъ есенята плоднитъ прѣчки			3	3	6	6	10	10	15	15	15	
14	Загрибане		11/2	6	9	8	12	12	18	18	20	30	
15	За застраховка на лозето отъ градъ (само който го е застраховалъ и то споредъ това колкото е платилъ)			16	16	20	20	25	25	35	35	35	
16	Просаждане на изгубенитъ главини 50% отъ всичкитъ — 25 лози годишно		05	12	12	06	15	1	25	2	50	50	
17	Амортизация на коловетъ (на всѣки 5 години трѣбва да се слагатъ нови) или телѣта, прѣскачки, ножници, мотилки, лопати и др.			50	50	60	60	80	80	100	100	100	
	Всичко разходъ:			384	384	581	581	825	825	1110	1110	1110	

Приходъ отъ 1 декаръ лозе.

№ по редъ	Годината	Колко кгр. грозде е получилъ	Колко лв. е продадъ 1 кгр.	Получилъ всичко лева
1	1915	350	0·45	157·50
2	1916	400	0·70	280—
3	1917	500	1·20	600—
4	1918	600	3·60	2160—

Приходъ и разходъ.

№ по редъ	Годината	Разходъ лева	Приходъ лева	Загуба лева	Печалба лева
1	1915	384	157	227	
2	1916	581	280	301	
3	1917	825	600	225	
4	1918	1110	2160		1050
	Всичко			753	1050

Значи лозаря е получилъ прѣзъ четиритѣ военни години отъ 1 декаръ за 915, 916, 917 и 918 год. загуба 753 лева, а печалба само отъ 918 год. 1050 лева. или чиста печалба 297 л. на декаръ, да го приемемъ крѣгло 300 лв. на декаръ. Съгласно чл. 12 отъ закона и чл. 27 отъ правилника за нормална печалба за 914 г. на тия, които не водятъ редовни книги, каквито сж и лозаритѣ, се приема 5000 лв. и съгласно чл. 7 отъ закона и чл. 18 отъ правилника 6000 лв. отъ печалбитѣ свѣрхо нормалното 5000, — не се облагатъ съ данъкъ. Или облагатъ се съ данъкъ сбора отъ печалбитѣ годишно надъ 11000 лева. Споредъ нашата смѣтка, слѣдва да се облагатъ съ данъкъ — само лозари които иматъ 40 декари лозя и нагорѣ, защото 40 декара по 300 лв. печалба за четиритѣ години сж 12000 лева, отъ които 11000 необлагаеми, значи осгаватъ само 1000 лева да се облагатъ. При все това прѣпорѣчаме на всѣки лозаръ който има 20 декари и нагорѣ да подаде декларация, защото не се знае комисиятѣ какъ ще смѣтатъ, та да не бждатъ изненадани съ глобяване въ троенъ размѣръ.

Разходъ за 1 декаръ лозе

когато лозаря е обработил гроздето на вино и тогава продажъ.

№ по редъ	Наименование на расхода.	1915			1916			1917			1918		
		Литри вино или прашина	Разходъ за 1 декаръ ст.	Всичко	Литри вино	Разходъ за 1 декаръ ст.	Всичко	Литри вино	Разходъ за 1 декаръ ст.	Всичко	Литри вино	Разходъ за 1 декаръ ст.	Всичко
1	Обработване и разходъ по лозето (Таблица I)			384			581			825			1110
2	Насмъ или амортизация на бъчвить	230	5 11.5		260	70		330	15	49.5	400	20	80
3	Излъване, задъване, измиване и др. на бъчвить		5			10			6	75		20	20
4	Обработване, прѣтчане и др. на виното		2.5	5*		5				20		10	40
5	Акцизъ на виното											50	200
6	Акцизъ на пращинитъ 35% отъ гроздето	120	7.5	9	140	7.5	10.50	170	75	13	200	25	50
7	Изваряване на пращинитъ			35		45				65			90
	Всичко .			451.5		685.5				987.5			1590

* Забѣлъжка: За улеснение, цифритъ сж закрѣглавани.

Разходъ, приходъ, загуба и печалба

отъ полученото вино и пращина отъ 1 декарь лозе.

№	Годината	Получено ли- три вино	Цѣна на 1 ли- търъ лв.	Получено отъ вино лв.	Колко литра ра- кия е получилъ.	Цѣна на 1 л.	Всичко отъ ра- кия	А всичко отъ вино и ракия.	Разходъ	Загуба	Печалба.
1	1915	230	0.80	184	12	4.	48	232	454	222	
2	1916	260	1.5	390	14	4.	56	446	685	239	
3	1917	320	3.—	990	17	5	85	1075	987	—	88
4	1918	420	6.5	2,600	21	20	420	3020	1590		1430
Всичко . .										461	1518

Или като извадимъ загубата за четиритѣ години отъ печалбата за сжщитѣ, ще получимъ чиста облагаема печалба 1057 лева. Значи тия, които иматъ до 10 декара лозе, не се слѣдва да подаватъ декларация, защото 11 декара по 1057 л. печалба 11627 л., отъ които 11000 необлагаеми оставатъ за облагане само 627 лева. Така че тия, които иматъ редовни лозя 11 декари и нагорѣ, трѣбва да подадатъ декларация, щомъ смѣтката имъ е съгласна съ настоящата.

Тия смѣтки не сж задължителни за никого, а само ще служатъ като ржководно начало за лозаря за да си направи смѣтката по дѣйствителния си разходъ и приходъ. Лозя бити отъ градъ, иматъ разходъ, а нѣматъ нормаленъ доходъ, лозя засадени прѣдъ 1915 и 916 год. иматъ голѣмъ разходъ, а иматъ приходъ малъкъ, и пр. Така, че лозаря нека добрѣ вземе прѣдъ видъ всичко и да си направи смѣтката и намѣри трѣбва ли да подаде декларация или не, но да не забравя строгостята на закона, ако скрие нѣщо, защото ще плаща въ троенъ размѣръ. Сжщо да се не забравя, че при опрѣдѣляне на данъка въ комисията ще участвуватъ прѣдставители отъ съсловието, а отъ неговата компетентность и опитность много ще зависи да бжде защитена и приета смѣтката на лозаря или отхвърлена, обложенъ правилно или неправилно. Изборъ на прѣдставителитѣ ще стане на 6 юлий, сутринята въ всѣко окол. финансово управление, затова лозаритѣ да си подбератъ и избератъ най-подготвени лозаръ.

Маточници:

Разходъ за 1 декарь маточникъ:

	Наименование на разхода	Надници		1918 г.		1916 г.		1917 г.		1915 г.	
		Един. цѣна	Всичко л.	Един. цѣна	Всичко л.	Един. цѣна	Всичко л.	Един. цѣна	Всичко л.		
1	Орѣзване на прѣчките (рѣзниците отъ главинитѣ) . . .	2	6	12	8	16	12	24	15	30	
2	Прѣкарване рѣзницитѣ до работилницата			25		30		40		60	
3	Чистене, нарѣзване, сортиране, връзване и други на рѣзницитѣ			30		60		60		75	
4	Поправка на колове или теленгата конструкции			6		8		12		15	
5	Амортизация на коловетѣ или телгата			40		50		60		100	
6	Доурѣзване и почистване на коловетѣ		1	6		8		12		-15	
7	Първа, втора и трета копанъ по 1 надница		4-5	27		36		54		72	
8	Фигизене и връзване 4 пкти по 3 надници		12	5		6		8		10	
9	Лико (рафия) за връзване по 4 кгр. на декарь		2	8		5		10		15	
10	Разходъ за комисията по премиране на маточника отъ Държавата			3		5		11		11	
	Всичко		217			300		409		558	

Приходъ, разходъ, печалба и загуба отъ 1 д. маточникъ.

№	Години	Получено рѳзници 30 с. м, дълги		Цѳната на 1000 рѳзника		Получено всичко лв.	Разходъ.	Приходъ	Загуба лв.	Чиста печалба	
		I кл.	II кл.	I	II						
1	1915	3000	2000	20	5	170	25	217	95	122	—
2	1916	3000	2000	30	10	110	25	300	135	175	—
3	1917	3000	1000	50	10	160	25	409	185	224	—
4	1918	2000	1000	150	50	350	25	558	375	183	—
Всичко загуба ...										504	

Печалба отъ маточникитѳ нѳма прѳзъ войната, а загуба 504 лв. на декаръ, която загуба трѳбва да се спадне отъ чистия доходъ на лозята, който има такива или други облагаеми доходи.

На бититѳ отъ градъ маточници и на много материала отъ 1915 и 1916 година е хвърленъ, защото нѳмаше купувачи, на такива загубата ще е по-голѳма. А сѳщо има маточници съ по-голѳмъ доходъ, но работени по-добрѳ и съ по-голѳмъ разходъ.

Всѳки лозаръ и др. слѳдъ като си смѳтнатъ дѳйствиелнитѳ разходи и приходи и има доходъ за четиритѳ години надъ 11000 лв. било отъ лозе, маточници, вкоренилища и др. доходи трѳбва да подаде декларация.

Тия лозари и др., които сж водили редовни търговски книги и могатъ да остановатъ, че прѳзъ 914 год. или срѳдно за 912, 13 и 14 год. иматъ чистъ доходъ по-голѳмъ отъ признатия на всѳкиго 5000 лева, ще смѳтатъ него за нормална прѳди войната печалба.

Срока за подаване на декларациитѳ е 1 юлий т. год., по късно подалитѳ ще се считатъ за укриватели.

Обръщаме внимание на лозаритѳ веднага да се събератъ и слѳдъ добра провѳрка на нашата смѳтка съ своитѳ да намѳратъ кои трѳбва да подадатъ декларации и кои не, за да се подадатъ на врѳме декларациитѳ.

Ив. Добревъ.

Кършенето на лозята.

Кършенето на лозитѣ е една практика, която се практикува отъ незапомнени врѣмена въ извѣстни лозарски центрове, а въ други не се практикува. На сѣверѣ въ всички лозарски мѣстности кършенето се практикува, а въ южнитѣ то се извършва много рѣдко, еднажъ въ годината или никакъ. Кършенето има за цѣль да регулира правилното развитие на лозата, както и рѣзидбата — но и да даде добро грозде въ качество и количество. Прѣзъ пролѣтѣта — май и юнии, лозата се развива много бърже. Това бързо развитие на лозата става за смѣтка на запаснитѣ храни, натрупани въ кютюка на лозата. Лозата въ продължение на двѣ седмици, ако врѣмето благоприятствува, израства до 50—60 с. м.; прѣзъ това врѣме младитѣ листа на лозата по-вече консумиратъ, а по-малко асимилиратъ, защото тѣ сж въ постоянно увеличение (растене). Върховетѣ на лозата обаче консумиратъ много, понеже сж центроветѣ на самото растене, безъ да могатъ ни най-малко да асимилиратъ; ето защо, до като лозата расте, върховетѣ трѣбва да се смѣтатъ като паразити на лозата — взематъ отъ нея безъ да ѝ набавятъ нѣщо. На югъ кършенето не се извършва, защото благодарение на голѣмата топлина и на сухото врѣме, растенето е по-равномѣрно. Въ сѣвернитѣ мѣста, влагата въ почвата и въ въздуха благоприятствува много за силното развитие на лозата, тука върховетѣ сж по-голѣми паразити. Едно прѣмахване на върховетѣ застава лозата да расте по равномѣрно.

Ние отглеждаме лозата, за да ни даде вино отъ което ще вземемъ пари, а не за дърво. Пословицата казва: „дървото яде плода“. Когато лозето расте буйно, всичката храна отива къмъ върха, а гроздето (рѣсата) оставатъ безъ храна, вслѣдствие на което има изрѣсяване. Въ влажни и топли пролѣтни години кършенето е една необходимостъ, а въ сухи и студени пролѣтни врѣмена, то не е така належаще. Отъ друга страна, пролѣтно врѣме лѣтораститѣ на лозата сж много крѣпки и сочни и вслѣдствие на единъ по-силенъ вѣтъръ се изчупватъ. Колкото лѣтораститѣ сж по-дълги, толкова вѣтъра ги по троши — голѣмия лѣторастъ прѣдставлява по голѣмъ лостъ, на който дѣйствува силата на вѣтъра. Ето

защо, за да се избѳгне изрѳсяването на лозитѳ и неврѳзването имъ до пѳлното прѳцвѳтяване, необходимо се явява едно покършване на буйнитѳ лози. Послѳднитѳ лози, които се развиватъ равномѳрно, не е нужно да се кършатъ, тѳхното кършене ще бѳде една лоша практика. До като лозитѳ растатъ, може да се изврѳши едно, двѳ и три кършения, щомъ лозата прѳстане да расте буйно, всѳко едно кършене е врѳдно, защото се изгубва цѳлѳта, която то прѳслѳдва — регулиране на растежа на лозата. Съ кършенето трѳбва да се прѳмахнатъ само върховетѳ съ младитѳ 2 — 3 листа и то като се покършватъ само силнитѳ лѳтораста на всѳка лоза, а слабитѳ на сѳщата лоза не се покършватъ; така че всички лѳтораста на една лоза да се поставятъ при равни условия на развитие.

За влиянето на кършенето върху гроздето, върху силата на лозата, ще се повърнемъ другъ пѳтъ, когато ще говоримъ изобщо за влиянието на лѳтнитѳ работи въ лозето.

СВѳДЕНИЯ

Състоянието на лозята, маточницитѳ и укоренилищата.
 Бюлетинъ за пазарнитѳ цѳни на лозарскитѳ
 продукти и материали.

Тѳй като издаването на пѳрвата книжка се ускори, печатаме полученитѳ до днесъ съобщения отъ кореспондентитѳ ни. Въ идния брой ще помѳстимъ съобщенията, които ще послѳдватъ за напрѳдъ.

Сухиндолъ — 11 юний. Врѳмето продължава да бѳде дѳждовито. Цѳвтението на лозята не е още започнало. Пѳрвата копань е на привършване; започва се пѳрво прѳскане на лозята. Въ пазаря вината сѳ почти на привършване; въ цѳлото село има още около 10 вагона червено вино отъ 10 до 12 градуса, което се прѳдлага 9 до 10 лева литѳра, ракия има отъ 2 — 3 вагона и се прѳдлага отъ 0.95 лв. до 1.10 лв. градуса. Синия камѳкъ се продава по 9.50 л. кгр. Има голѳмо прѳдлагане на липови лика по 7—8 лв. килограма съ тенденция на спадане.

Сливенъ — 12 юний. Врѳмето непостоянно и повече дѳждовито, хладно. Състоянието на лозята, маточницитѳ и лозята е доста добро. Лозята не сѳ още започнали да цѳвтятъ, поради бавното си развитие. Маточницитѳ се филизятъ и чис-

татъ втори пѣтъ. Тукъ се продава на дребно литрѣ вино 14—15 лв., литрѣ ракия 70—90 лева, липово лико—15 лв., синь камѣкъ 10—15 лева килограма.

Свищовъ — 12 юний. Продължително дъждовно врѣме. Лозята не сж почнали да цвѣтятъ. Укоренилищата сж добри, но сж нападнати отъ жълтия червей, който прияжда филизитѣ. Градушка падна на нѣколко пѣти въ околията, но почти безвръдна. Виното се продава 9—10 лв. литѣра, а ракията 0'80 лв. градуса. Синиятъ камѣкъ—11 до 13 лева килограма, съ тенденция да спадне.

Бѣлоградчикъ — 12 юний. Поради студа, работитѣ закъснѣха. Сега се извършва втора копань и първо прѣскане. Виното се продава отъ производителитѣ 7—9 лв. литѣра, а ракията 25—30 лв. литѣра. Липовото лико 15'50 до 25 лв. кгр.

Ески-Джумая 15 юний. Врѣмето отъ началото на мѣсеца бѣ дъждовно. Първото прѣскане на лозята започна на 10 т. м. Цвѣтението започна на 14 т. м. при благоприятно врѣме. До сега пероноспората не е забѣлѣзана. Лозята за сега отиватъ много буйно—иматъ вече лѣтораста до 1'5 м. Укоренилищата отиватъ много добрѣ, както и маточницитѣ. Послѣднитѣ се вече филизиха. Работната надница се движи между 10—12 лева за мъжетѣ и 8—10 лева за женитѣ. Пазарнитѣ цѣни на дребно сж: вино—12 лв. литѣра; ракия—85 лв. литѣра, липово лико I качество 12 лв. килограма, а суровото—6 лева кгр.

Фердинандъ — 15 юний. Състоянието на лозята е добро. Извърши се първата копань и първото прѣскане, а нѣгдѣ и филизене. Лозята показаха срѣдна рѣса. Цвѣтенето започна. Пероноспора нѣма оше. Цѣни: на виното—10—12 лв. литѣра, на ракията—40 лв. литѣра, обикновена топена лика 12 лв. кгр., нетопена—4 лв. кгр., синия камѣкъ—12 лв. кгр.

Ловечъ — 15 юний. Лозята сж добри съ доста рѣса; започнало е цвѣтението. Вкоренилищата въобще сж добри, иматъ 50—70% покарали лози, не сж прѣскани. Маточницитѣ иматъ 0'60—1 м. прѣтъ; филизени сж веднажъ. Вина въ Ловечъ вече не се намиратъ, но на дребно струватъ 145—160 лева ведрото.

Плъвенъ — 15 юний. По причина на студената пролѣтъ, растежътъ на лозитѣ отначало отиваше бавно; напоследъкъ лозитѣ растатъ буйно и иматъ по-вече отъ метѣръ и половина лѣтораста. Цвѣтението започна на 9 т. м.; най-напрѣдъ цвѣнна сорта „Винта“ отъ българскитѣ грозда. На сжщата дата се забѣлѣзаха първитѣ петна отъ пероноспората върху листата на сорта „Синя бодлива“. Започнато е вече второто прѣскане на лозята. Първата копань се привърши. Лозитѣ се привързаха и отчасти покършиха. Маточницитѣ отиватъ

добрѣ. Филизятъ се и прѣкопаватъ втори пѣтъ. Укоренилищата сжщо отиватъ добрѣ. Прѣкопаха се и се напрѣскаха.

За първи пѣтъ тази година падна слаба градушка на 14 май, но безъ да причини особени поврѣди. На 14 т. м. падна доста едра градушка, придружена съ силенъ вѣтъръ, която поврѣди доста сериозно лозята въ мѣстността „Стрѣлбището“. Наоколо поврѣдитѣ сж много слаби.

Вина въ Плѣвенъ се намиратъ въ малки количества. На едро се продаватъ 9 — 11 лв. литѣра. Ракията е 90 ст. градуса. Синия камѣкъ — 10 лв кгр., лико — 8 лв. кгр.

ХРОНИКА

Подпрѣседателя на Дружеството на Българскитѣ лозари, А. Бунарджиевъ, отъ гр Стара Загора, почина прѣзъ 1915 година на бойното поле. Въ неговото лице дружеството изгуби единъ отъ най-прѣданнытѣ си свои членове. Редакцията изказва своитѣ съболезнования на близкитѣ му.

Гочиналъ сътрудникъ. — Въ последната война списанието изгуби единъ отъ младитѣ си сътрудници, Лука Кънчевъ, свършилъ висшето Земледѣлско Училище въ Монпелие. Редакцията изказва по този случай съболезнованията си на сѣмейството му. Въ една отъ иднитѣ книжки ще помѣстимъ биографията на покойника.

Годишното събрание на Дружеството на Българскитѣ лозари се състои въ София на 31 май т. г. Присѣдстваха делегати отъ всички лозарски центрове въ страната. Всички се изказаха да се поднови и засили живота на дружеството и издава сп. „Лозарски Прѣгледъ“, защото само тѣ сж били и ще бждатъ истински защитници и учители на лозаря. За мигъ се събраха отъ присѣдствающитѣ помощи 10,000 лв. за д-вото и списанието.

Управителния съвѣтъ на д-вото на Българскитѣ лозари се състои отъ слѣднитѣ лозари:

Прѣдседателъ: А. Серафимовъ — Ловечъ, касиеръ-дѣловодителъ М. Савовъ — Ловечъ, подпрѣдседателъ Г. К. Чер-

венковъ — Плѣвенъ, членове Ст. Христевъ — с. Змейово, Старозагорско, П. Банковъ — Сливенъ, Д. П. Кръстевъ — Сухиндолъ, Хр. Тишковъ — София и контролна комисия: Аспар, Т. Цвѣтковъ — Плѣвенъ, Г. Тоневъ — Лѣсковецъ и Нейко Колевъ — Ст Загора

За Редакторъ на сп „Лозарски Прѣгледъ“ се избра пакъ досегашния—Г. К. Червенковъ — Плѣвенъ

Лозарската депутация, състояща се отъ А Серафимовъ, Г. К. Червенковъ, Лумбаровъ, Тишковъ и Н. П. Кръстевъ натоварена отъ годишното събрание на Д-вото на българскитѣ лозари се яви на 1 юни при г-нъ министръ прѣдседателя г-нъ Тодоровъ, министрана земледѣлието г-нъ Д. Драгиевъ и министра на финансиитѣ г-нъ Д-ръ Даневъ. поднесе имъ резолюцията, даде обяснения и подкрѣпи настойчиво взетитѣ рѣшения. Всички г-да министри изслушаха депутатията съ внимание и обѣщаха да се удовлетворятъ правдивитѣ ни искания

Лозарски съборъ. Д-вото на Българскитѣ лозари рѣши и ше свика въ София прѣзъ м септември т. г. общъ лозарски съборъ. На събора ше се четатъ реферати отъ специалисти лозари и съобщатъ резултатитѣ съ редъ статии и новости по лозарството и винарството. Тамъ ше се сложатъ на разрѣшение маса въпроси, засегащи лозаря. Датата и дневния редъ ше бждатъ съобщени допълнително.

Лозарска изложба ще се устрои въ София заедно съ събора, на грозде отъ облагородени и директни лози, лозови прѣчки, дивачки и облагородени и въобще лозарски артикули.

Измамени сж маса лозари тая година отъ продавачитѣ на директни лози. Подъ имена: „Унгарско червено, Романско бѣло и черно“ и пр. сж продавани най-много Отелото и др. боклуци, но не стига това, ами понеже търсенете бѣше голѣмо, смѣсваха изъ тѣхъ прѣчки отъ нашенски сортове, дивачки отъ мурведръ 1202 и даже отъ яловиятъ скребъръ и въобще всичко, което прилича на тѣхъ. Тия, които сж пеамени съ дивачки ще иматъ поне готови подложки, но тия измамени съ Отело и нашенски. Богъ да имъ е на помощъ.

Узнаваме, че въ тая голѣма реклама на директнитѣ лози сж участвували нѣкои интелигентни лозари и специалисти. Това е позоръ и голѣмо прѣстѣпление, ще имъ печатимъ имената за да ги научатъ всички и за да имъ олеснимъ нечестната търговия,

Екскурзия ще уреди д-вото на българскитѣ лозари за своитѣ членове у насъ и странство въ лозарски и винарски центрове. Ще се допуснатъ лозаритѣ по-редъ на записването си за членове.

Гуми и маручи за прѣскачкитѣ на лозята абсолютно липсватъ отъ пазаря. Налага се на министерст. на земледѣлието да достави такива въ най-скоро врѣме, за да се не излага на рискъ едно производство отъ 300—400 милиона лева, поминѣкъ на маса граждани и селяни.

Книжки отъ миналата година не притежава редакцията и не може да изпраша никому.

Книжка 10 отъ III год. 1915 г. на списанието не ще се издаде, защото печатането ѝ ще струва половината отъ цѣлия тогавашенъ абонаментъ 4 л. Годината се приключва съ 9 книжки, просимъ извинение.

Бъчви и каци се търсятъ отъ наши абонати. Които иматъ такива, нека съобщатъ въ редакцията точното имъ съдържание, размѣритѣ, дебелината и широчината на дъгитѣ и оброчитѣ и въобще най-подробно описание и цѣна.

Синия камѣкъ и ликото отъ день на день поевтиняватъ, прѣпорѣчаме на лозаритѣ да се въздържатъ при покупкитѣ.

Синь камѣкъ и сѣря за лозята е доставила Българската Земледѣлска Банка за лозаритѣ въ достатѣчно количество и скоро ще се раздаватъ.

Министерството на земледѣлието и държавнитѣ имоти е опрѣдѣлило между другитѣ стипендии по земледѣлието и отраслитѣ му 3 стипендии по лозарство. Слѣдствие продължителнитѣ войни, които попрѣчиха на слѣдванетоъ въ странство, чувствува се дѣйствително липса отъ специалисти по този клонъ.

Маточницитѣ се приематъ отъ тая година за застраховане отъ градушка, но условията сж толкозъ неизносни, че надали ще има нѣкой смѣтка да се възползува отъ услугата на Б. Ц. Коопер. Банка.

За свѣдение на илоноветѣ отъ землед. банки. Съобщаваме, че редакцията не разполага съ стари № книжки и не ще може да имъ изпрати исканитѣ такива. Тая годишнитѣ книжки ще имъ изпраца, слѣдъ като бждатъ абонирани отъ централата.

Г-на министра на земледѣлието г-нъ Драгиевъ прѣзъ м. май посѣти Плѣв. лозарско у-ще и държавната винарска изба и опитната лозарска станция. Останалъ е много доволенъ отъ уреденитѣ лозя на станцията и е обѣщалъ пълна подкрѣпка.

Маса лозари отъ всички краища на страната се записватъ за абонати на списанието и членове на Д-вото на Бълг. ло-

зари. Това ако сторятъ всички, списанието и дружеството ще закрѣпнатъ и лозаря ще побѣди съ своитѣ правдиви искания.

Лозарското училище въ Плѣвенъ е приключило зрѣлостнитѣ изпити на ученицитѣ отъ послѣдния курсъ на 11 юний. Всички ученици сж прѣминали успѣшно изпититѣ, а именно: Петръ Великовъ, Кирилъ Поповъ, Никола Гочевъ, Иванъ Левичаровъ, Иванъ Димитровъ, Петръ Дечевъ, Борисъ Ивановъ, Тодоръ Минчевъ, Каназиръ Манахиловъ, Илия Илиевъ и Георги Васевъ. Пожелаваме имъ добра сполука въ живота.

Паднали градушки прѣвъ тази година. На 13.V.1919 год. сж паднали градушки: въ с. Дълбоки, Старозагорска околия, въ с. Калагларе, Панагюрска околия. На 14 май т. г. сж пад-

нали градушки: Въ гр. Плѣвенъ, въ с. Златарица, Еленска околия, въ с. Деветаки, Ловчанска околия, въ гр. Ловечъ, въ с. Горно Павликени, Ловчанска околия, въ с. Спасово, Чирпанска околия, въ с. Тодоричене, Луковитска околия, въ с. Юмеръ, Русенска околия, въ с. Вишовградъ, Търновска околия, въ с. Сухиндолъ, Севлиеvsка околия, с. Мухово, Панагюрска околия, въ с. Крайници, Дупнишка околия, въ с. Брѣница, Бѣлослатинска околия, въ с. Стубелъ, Фердинандска околия. На 24 и 25 май т. г. сж паднали градушки: въ с. Стижерово, Свищовска околия, въ гр. Стара Загора и гр. Вратца. На 26 и 28 май т. г. сж паднали градушки: въ с. Стражица, Горноорѣховска околия и въ с. Климентиново, Пловдивска околия.

КНИЖНИНА.

Въ редакцията се получиха слѣднитѣ книги и листове
1-о *Модерно винарствуване*. Нови методи за добиване добри и трайни вина, отъ Ив. Добревъ. Цѣна 1'20 лв.

2-о *Болести и недостатѣци на вината. Тѣхното лѣкуване*, отъ Н. Недѣлчевъ. Цѣна 1 лв.

Горнитѣ книги могатъ да се доставятъ отъ редакцията.
3-о *Хвърчащъ листъ*, издаденъ отъ Плѣвенската Държавна Земл. Катедра по прѣдпазване лозята отъ манá.

4-о *Животътъ въ полето* и Овощарско-Градинарски календаръ за 1919 год. отъ Д. Гюлеметовъ — Плѣвенъ. Цѣната на двѣтѣ книги заедно е 12 лева.

Педъ печатъ е книгата: „Американскитѣ лози и възобновлението на лозята“ отъ нашия сътрудникъ В. П. Мариновъ, агрономъ — Ловечъ. Трето прѣработено и допълнено издание.

ФОНДЪ

за подпомагане на дружеството на Българскитѣ лозари
и списание „Лозарски Прѣгледъ“.

Като се има прѣдъ видъ сегашната скжпотия и необходимостта на материални сръдства за всѣка борба, годишното събрание на 31 май т. г. на Д-вото на Българскитѣ лозари рѣши да открие подписка за събиране парични помощи отъ лозаритѣ въ страната за образувание фондъ за подпомагане дружеството и списанието. Надѣваме се и дългъ е на всѣки лозаръ да послѣдва примѣра, кой съ колкото пожелае, на другаритѣ си лозари а именно:

1. А Серафимовъ — Ловечъ	600	лв.
2. Г. К. Червенковъ — Плъвенъ	500	”
3. М. Савовъ — Ловечъ	300	”
4. Асп. Цвѣтковъ — Плъвенъ	200	”
5. Кольо Стефановъ — Ст. Загора	500	”
6. Нейко Колевъ — Ст. Загора	500	”
7. Стоянъ Христовъ — с. Змеево (Ст. Загорско)	500	”
8. Кольо Тодоровъ — Ст. Загора	300	”
9. Бр. Каленжиеви — Лѣсковецъ	200	”
10. Тодоръ Бойчевъ — Лѣсковецъ	200	”
11. Георги Тоневъ — Лѣсковецъ	200	”
12. Ст. Поповъ — Сливенъ	500	”
13. П. К. Банковъ — Сливенъ	500	”
14. Ат. Славовъ — Сливенъ	500	”
15. В. Бояджиевъ — Сливенъ	200	”
16. Белчо Желевъ — Сливенъ	200	”
17. Ат. Дачевъ — Сливенъ	100	”
18. П. А. Дучевъ — Сливенъ	200	”
19. Ст. Илиевъ — Сливенъ	100	”
20. Д. М. Лумбаровъ — Сливенъ	300	”
21. Ю. К. Бъчваровъ — Сливенъ	200	”
22. И. В. Балевъ — Сливенъ	100	”
23. Хр. Тишковъ — София	600	”
24. Д. Н. Кръстевъ — Сухиндолъ	500	”
25. Ил. Ивановъ — гара Катуница	170	”

Всичко . 8170 лв.

Помощитѣ да се изпращатъ на адресъ: сп. „ЛОЗАРСКИ
ПРѢГЛЕДЪ“ — ПЛЪВЕНЪ. За всѣка получена сума ще се издава формална разписка.

РЕДАКЦИЯТА.

Редакторъ: Г. К. Червенковъ.

Лозарска Банка — София.

ОСНОВЕНЪ **1,000,000 л.**
КАПИТАЛЪ

НАПЪЛНО ВНЕСЕНЪ.

Телефонъ 212.

Банката се занимава съ търговия и прѣдприятия за своя или чужда смѣтка, прѣдимно съ вина ракии и др. лозарски и земледѣлски произведения. Доставка за нуждитѣ на лозаритѣ и земледѣлцитѣ, синъ камъкъ, сѣра, инструменти, орджия и машини.

Приема влогове срочни и безсрочни на най-либерални условия.

Има винарски складове въ Сарамбей, Станимага, Плѣвентъ и Павликени.

БАНКАТА.

Сухиндолска Банка — СУХИНДОЛЪ

АКЦИОНЕРНО ДРУЖЕСТВО

съ капиталъ 2,000,000 лева.

1. Извършва всекакъвъ видъ банкови и търг. операции.
2. Скотира п/ци и отпуска заеми при най-износни условия.
3. Приема влогове при най-добри лихви.
4. Продава чисти натурални Сухиндолски вина и ракии.
5. Прѣдлага чистъ английски синъ камъкъ 98—99% по 9.50 лева килограма.

Искайте оферти.

за телеграми: СУХИНБАНКЪ.

Библиотека „Селско-Стопанство“.

издавана подъ редакторството на агрономитѣ
М. СТОЕВЪ и Г. С. ХЛѢБАРОВЪ.

До сега сж излѣзли по лозарството
и винарството слѣднитѣ книги:

1. Какъ да си направя ново лозе. — Н. НЕДѢЛЧЕВЪ.
2. Изборъ на прѣчки за ново лозе и засаждането имъ — Д. ОВЧАРОВЪ.
3. Какъ се поправятъ развалени вина? — Д. ОВЧАРОВЪ.

Намиратъ се за проданъ въ книгоиздателството „АГРАРИЯ“ ул. Неофитъ Рилски № 50. София и въ редакцията на сп. „Лозарски Прѣгледъ“.

Тритѣ книжки струватъ 6 лева съ пощенскитѣ разноски.

За Глѣ

Д-во Вѣстникъ

гр. Плъвенъ

Открива се подписка за списание
„Лозарски Прѣгледъ“

Година IV. (1919).

Списание на д-вото на Българ. лозари

Списание „ЛОЗАРСКИ ПРѢГЛЕДЪ“

се урежда и издава въ гр. Плъвенъ съ сътрудничеството на специалисти лозари-винари-агрономи изъ цѣла България и излиза всѣки мѣсець, освѣнъ ноември и декември.

— Годишенъ абонамеатъ 12 лева прѣдплатени —

Отстъпка 10% се прави на лица, които абонираатъ най-малко 10 течения и внесатъ стойността имъ.

Всичко що се отнася до списанието, като ржкописи, запитвания, пари и пр. да се изпращатъ до Редакцията на списание „Лозарски Прѣгледъ“ — Плъвенъ

Сп. „Лозарски Прѣгледъ“ ще съдържа:

1. Уводни статии отъ икономически характеръ по наврѣмenni въпроси.
2. Статии по Лозарство — сезонни въпроси.
3. Статии по Винарство — сезонни въпроси.
4. Статии по Пепиниерство — сезонни въпроси.
5. Извлѣчения отъ научни трудове, чужду и наши.
6. Изложение на кореспонденти стъ различни крайща на България върху състоянието на лозята.
7. Рецензии и трибуна.
8. Хроника. Свѣдения изъ живота на здруженията, кооперациитѣ и пр.
9. Въпроси и отговори. Послѣднитѣ въ форма на практически съвѣти.
10. Бюлетинъ за пазарнитѣ цѣни на лозарски и винарски материали у насъ и въ странство.